

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijski
„Katol. Tiskarni“, Vedničkove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Slemenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 261.

V Ljubljani, v sredo 14. novembra 1894.

Letnik XXII.

Prvi nižavstroski katol. shod.

Sijajno se je izvršila prva slavnostna seja tega shoda. Do 3000 vdeležencev iz vseh krajev našega cesarstva se je zbralo v zborovalni dvorani. Tudi Slovenci so bili mnogoštevilno zastopani. Naše akademsko društvo »Danica« je tu v prvič nastopilo pri javni katoliški manifestaciji. Poslanec Klun je v imenu stalne komisije I. slov. katoliškega shoda pozdravil zborovalce povdarjajoč jedinstvo vseh katoličanov. Najsijajnejši je bil pa:

Pozdrav dr. Karola Luegerja.

Podajmo vsaj vodilne misli!

»Ne vstopam pred vas kot mestni svetovalec, niti kot deželni ali državni poslanec, marveč kot mož, ki sem prebival v duši ljudstva, da vam lahko kličem: Ne pozdravlja vas dunajski mestni zastop, ker se še ne drzne, niti dolnje-avstrijski deželni zbor, ker se še ne upa; ne pozdravlja vas noben župan, noben deželni maršal, noben namestnik, noben minister, a pozdravlja vas dunajsko in dolnje-avstrijsko ljudstvo.

Ljudstvo je izpoznalo, da mora oživeti katoliško gibanje. Prišli ste sem, da pokažete, da naša vera ni vera posamnih stanov, marveč vsega ljudstva, da hočete še nadalje organizovati katoliško ljudstvo, da ubogate najmočnejšega vladarja na svetu, rimskega papeža, da hočete zopet cerkvi priboriti svobodo.

Cerkev ne potrebuje državne podpore, marveč država potrebuje cerkve. Ze ob Kristusovem času je vladal strah pred židi; mi ga ne poznamo, marveč imamo samo strah pred Bogom. Z grozo smo doživeli, da je materijalistično mišljenje stopilo namesto krščanskega. Iznajdbe človeškega duha so postale sredstvo v njegovo vsu-

ževanje. Besede »svoboda, enakost in bratstvo« so bile mamila, da ljudstvo ne bi opazilo, kako ga kuje kapital v svoje verige, v najhujšo sužnost. Človeštvo krvavi. Tu so se pa obrnile oči človeštva na sveto krvaveče truplo na križu, nanj, ki je bil bičan in s trnjem kronan, nanj, ki je umrl za človeštvo. Izpoznali so zopet vero ljubezni, pravičnosti in usmiljenja, vero revežev in zatirancev. Tolažba se vrača v srca ljudem in njihova ustna sepečejo zopet lepi pozdrav, ki ga jih je učila mati v mladosti, s katerim bomo premagali socijalno demokracijo in s katerim vas tudi jaz sedaj hočem pozdraviti: Hvaljen bodi Jezus Kristus! Na veke Amen.«

Nepopisno naudušenje je zavladało po teh besedah. Mi pristavljamo le željo: Bog daj tudi nam Slovincem obilo izobraženih lajkov, ki bi mislili, govorili in delali, kakor dela čudoviti dunajski dr. Lueger.

Predsedstvo shodu

se je tako-le sestavilo: Predsednik: baron Vietinghoff-Schell; podpredsednika: grof Segur in A. Trabert; zapisnikarja: Stöber in Eichert; zastopnik kmečkega stanu: župan Ruf, in zastopnik delavcev: Vedral. Sestavila sta se dva odseka: socijalni s predsednikom dr. Šindlerjem in organizacijski z baronom Bergerjem na čelu. Predsednik je v svojem nagovoru poudarjal, da ima katoliški shod dve nalogi: notranjo in zunanjo. Notranja je duh jedinstvenega delovanja, zunanja pa organizacija katoliškega ljudstva. Kamenček za kamenčkom se mora odrobiti od templja novodobnega poganstva, dokler se ne sesede in dokler na prejšnjih temeljih ne sezidamo veličastne krščanske bazilike.

Prvi govornik redemptorist P. Freund je govoril:

O šoli.

Caprivi je nekoč dejal: Najvažnejše je človeku razmerje z Bogom. To resnico so pripoznavali vsi časi. V drugi obliki se glasi: Vera je absolutno potrebna za državo, družino in za posamnika. Resnica, pravičnost in ljubezen, ki so nujno potrebne za socijalno življenje, izginjajo brez vere. Vera je potrebna tudi že za otroka. Stariši morajo vzgajati otroke versko, a v brezverski šoli jih ne morejo. Cerkev je ustanovila šole, država jih je na-se pobrala. Pri nas je poleg tega še prisilna šola. Katoličani imamo pravico zahtevati, da se v šoli katoliški otroci naučijo spoznati in ljubiti katoliško cerkev, izpolnovati njene zapovedi in da jih sploh vse, kar pride v šoli v dotiko z njimi, katoliški vzgaja.

Naša šola ni tako vravnana, kakor bi morala biti. To priča papež, pričajo naši škofje, pričajo katoliški shodi. Katoličani ne beračimo mogočnikov, ne prosimo milosti, marveč zahtevamo, da se nam vrne naša lastnina. Križu se mora dati častno mesto v šolah; drugoverci ne smejo učiti katoliških otrok. Mejverska šola vzgaja versko brezbriznost in nabira udov socijalni demokraciji.

Liberalizmu odklenkuje. Nobeden ne bo žaloval, ko se zgubi. Mi pa moramo pri tem delovati, boriti se in zidati. Avstriji smo rešili sedanost in prihodnost, če smo rešili katoličanstvo. Katoličanstvo je rodilo Avstrijo, katoličanstvo ji je priborilo zmago in zato je katoličanstvo vedno Avstriji branik in življenje.

„Dvorni svetnik“ Šuklje v Metliki.

Iz Metlike.

Dne 12. t. m. je sklical naš državni in deželni poslanec g. dvorni svetnik (kakšno protislovje v naslovih!) Šuklje svoje metliške volilce v Mucovo go-

LISTEK

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

LXIX

Vračal sem se necega jutra s sprehoda: bilo je dne 7. avgusta. Orobonijeva ječa bila je odprta, notri pa je bil Schiller, ki me ni bil slisal priti. Moja stražnika hotela sta me prehiteti, da bi zaprla duri, a prehitel sem ju jaz, skočil v ječo in Oroboniju okrog vratu.

Schiller se je prestrašil; rekel je: »vraga! vruga! ter mi s prstom požugal. A oči bile so mu zalite s solzami in ihtel je vskliknil: »Moj Bog, usmili se teh ubogih mladenčev in mene in vseh nesrečnih, ti, ki si bil na zemlji tudi tako nesrečen!«

Stražnika sta jokala. Straža na hodniku priletela je ter tudi zjokala se. Oroboni mu je dejal:

»Silvijo, Silvijo, to je jeden najsrečnejših dni mojega življenja! Jaz nisem vedel, kaj bi mu rekel: bil sem izvan sebe od veselja in ljubezni.

Ker naju je Schiller zaklinjal, naj se ločiva in je bilo treba ubogati ga, spustil se je Oroboni v silen jok ter vskliknil:

»Ali se bova še kedaj videla na tem svetu?«

In videl ga nisem nikdar več! Nekaj mesecev potem bila je njegova soba prazna in Oroboni

ležal je na pokopališču, katero sem videl pred svojim oknom.

Odkar sva se bila videla, zdelo se nama je, da se ljubiva še bolj srčno, bolj močno ko prej; zdelo se nama je, da sva potrebna drug drugemu.

Bil je lep mladenič, postavne vnanjosti, a bled in slabega zdravja. Samo oči bile so polne življenja. Mojo ljubezen do njega poviševalo je sočutje, koje ste mi navdihovali njegova medlost in njegova bledost. Isto je občutil on meni nasproti. Oba sva čutila, da bo kmalu jeden izmed naju preživel drugega.

V malo dneh je zbolel on. Jaz drugega nisem počel, nego ihtel in molil zanj. Ko ga je nekolikokrat mrzlica pretresla, je zopet dobil nekoliko moči in mogel je zopet prihajati k prijateljskim razgovorom. Oh v kako tolažbo mi je bilo, ko sem zopet poslušal mili glas njegov!

Nikar se ne varaj!« dejal mi je; malo časa bo še trpelo. Pripravi se na mojo izgubo; daj mi pogum s svojim pogumom!«

One dni belili so naše sobe in mej tem peljali so nas v podzemeljske čumnate. K nesreči naju za oni čas niso dali v sosednji sobi. Schiller mi je pravil, da se Oroboni počuti dobro, a mislil sem, da mi noče povedati resnice in bal se, da se je njegovo vže itak slabo zdravje še pohujšalo se v v teh podzemeljskih luknjah.

Da bi bil tako srečen, da bi bil pri tej priliki sosed svojemu milemu Maroncelliju! Slišal pa sem njegov glas. Pojoč sva se pozdravljala, ne meneč se za kričanje straž.

Takrat prišel nas je pregledat protomedicus brnski (dandanašnji zdravstveni svetnik), mogoče odposlan vsled poročil, koje je bil poslal oskrbnik na Dunaj, o silni slabosti, ki se je nas bila lotila vsled prehudega pomanjkanja hrane ali pa, ker je razgrajal po ječah zelo nalezljiv škrbut.

Ker nisem vedel povoda temu pohodu, mislil sem, da je bil radi nove bolezni Orobonijeve. Strah, da bi ga ne izgubil, provzočeval mi je nezrekljiv nemir. Huda žalost me je obsla in želja umreti. Misel na samoumor me je zopet obhajala. Boril sem se z njo, a bil sem kakor vtujen potnik, ki govori sam pri sebi: »priti moram do konca poti!« — čuti sam pri sebi premočno potrebo, vleči se na zemljo ter počivati.

Pravili so mi bili, da se je bil pred kratkim v onih temnih luknjah umoril star Čeh, hobaje z glavo v zid. Nisem mogel opustiti svoje domisljije, skušnjave, poskusiti isto in ne vem, bi me li ne ne bila privedla moja besnost slednjič do tega, ako bi me ne bilo bljuvanje krvi iz prs opomnilo, da mi je smrt vže itak blizu. Zahvalil sem Boga, da me hoče usmrtiti na ta način, prihraneč mi čin obupnosti, katerega je obsojal moj razum.

stilno. Prišlo jih je dokaj, med njimi tudi e. kr. uradniki, kar se je doslej redkokdaj zgodilo, a zdaj bi ne bilo lepo, da niso prišli pozdravit tako visokega uradnika. Ko je vstopil g. dvorni svetnik, se mu je bralo že na obrazu, da je zadovoljen z zbrano družbo; kako bi tudi ne bil: saj je njegovo oko zrlo skoro same prijatelje, ki so vedno polni nautušenja za svojega poslanca.

Drugod so mu volilci delali še sitnosti, a Metlika mu je ostala zvesta. Ko je g. dvorni svetnik pozdravil vse vkup in vsakega posebej, je nekako tako-le spregovoril:

„Ne mislim imeti shoda, ampak zaupen pogovor med prijatelji.“ Na to je govoril pro domo, popisujoč sebe in svoje delovanje: Ni obetal toliko, kakor obetajo drugi poslanci, obljubil je svojim volilem le toliko, kolikor je videl, da bo mogel izvršiti, in kar je obljubil, je tudi izvršil. Prejeli smo že, kar je obljubil, ali pa bomo v kratkem prejeli. Pred kratkim je govoril s trgovinskim ministrom in drugimi, ki imajo pri tem kaj opraviti, in je zvedel, da bo kmalu — morda že v dveh letih — Belokranjska imela svojo železnico. A ker je postal dvorni svetnik, ne more več ostati državni poslanec; deželni poslanec hoče še ostati. Sredi decembra bo odložil svoj državnozborni mandat. Ker so mu pa njegovi volilci tako zelo pri srcu, bi rad, da ta mandat pride v dobre in zanesljive roke, in zato je prišel navlašč priporočat mesto sebe drugega poslanca. Potem našteva lastnosti, ki jih mora imeti njegov naslednik. Doslej se nam je iz Ljubljane komandiralo, koga naj volimo, pa to se ni dobro obneslo. Kdor hoče biti poslanec v državnem zboru, mora imeti že nekaj sposobnosti in prakse. Za tako prakso pa je kaj dobra šola deželni zbor: zato si moramo izbrati poslanca, ki je že deloval v deželnem zboru. Poleg tega mora biti državni poslanec tudi inteligent, zato menda ne bomo volili deželnega poslanca tukajšnjih kmečkih občin. Državni poslanec mora tudi poznati svoje volilce in njihovo domovino, zato ni prav, voliti kakega tujca. Biti mora državni poslanec dolenjskih mest tudi istih nazorov, kakor gospod dvorni svetnik, da bo v sporazumljenju z njim deloval in njegovo delo nadaljeval. In dasi je gospod poslanec postal birokrat, vendar zahteva, da bodi njegov naslednik zaveden Slovenec, kateri se ne straši nevolje kakega ministra, ampak tudi nasproti vladi zna zagovarjati narodne koristi. Njegov naslednik naj bu tudi zmeren, ne pa radikalec.

„Mislite si dva človeka,“ pravi gospod dvorni svetnik, „ki hočeta priti v neko hišo. Jeden gre v hišo lepo skozi vrata in po stopnjicah, drugi pa hoče skozi dimnik priti v hišo. Prvi je zmeren poslanec, drugi pa radikalec.“

Dobro je tudi, da je državni poslanec jurist. Prav zdaj so na dnevnem redu zakoni, ki zahtevajo znanje državnega prava. Snuje se ravno zdaj novi kazenski zakon. Zato bi bilo dobro voliti jurista. Tak mora torej biti naslednik g. dvornega svetnika Sukljeja. — In vse te lastnosti — meni g. dvorni svetnik — ima ribniški sodnik g. Višnikar. Ko se

torej g. dvorni svetnik odpove poslanstvu, naj kdo v imenu metliških volilcev piše g. Višnikarju in ga povabi, da se pride v Metliko pokazat in da skliče tu volilni shod. „Doslej ste imeli samo jednega poslanca v državnem zboru,“ pravi g. dvorni svetnik, „odslej pa boste imeli dva, ker bom jaz še vedno za vas deloval.“ (Burno odobravanje.)

Blag. g. župan Salloker se zahvali v imenu metliškega mesta g. dvornemu svetniku za njegovo ljubezen in skrb.

Bilo bi vse mirno steklo, da se ni oglasil nekdo izmed navzočih volilcev in nekako tako-le dejal: „Gospod dvorni svetnik in naš poslanec nam priporočata za svojega naslednika moža, ki bi bil z njim enakih nazorov. A gospod dvorni svetnik se nam ni skazal dobrega poslanca, ker je — kakor pravi Beli Kranjec — ogovarjal nas Slovence v državnem zboru. In jaz obžalujem dolenjska mesta, ki bodo imela, kakor pravi, za naprej dva takega poslanca, kakor je g. poslanec Suklje.“

Splošni ugovori mu niso dali dalje govoriti. Cule so se razne opazke, ki bi jih človek ne bil pričakoval od olikanih Metličanov. (G. Prosenik: „Kaj boste vi, ki ste komaj na svet prišli; mi že znamo, kaj je prav!“)

Ker je videl, da nič ne opravi, se je ta volilec poklonil gospodi in zapustil sobano. Po njegovem odhodu je zopet g. dvorni svetnik povzel besedo, trdeč, da je on v svojem srcu dober katoličan. Kristus je učil, da se moramo ljubiti med seboj, zato bi moral dotični mladigospod, ki je vstal zoper njega, to v srcu ohraniti, kar je povedal. Prav ni, da se ga upa žaliti tako mlad gospod, ko mu je sam presvitli cesar rekel, da je popolnoma zadovoljen z njegovim delovanjem. — Potem je g. notar predlagal, naj se izreče obžalovanje zaradi tega razžaljenja g. dvornega svetnika. A predlog se ni izvršil. Ko je bil razgovor že končan, je družbo počastil s svojim obiskom tudi blagorodni g. okr. glavar.

Tržaški Lahi.

Iz Trsta.

Mestni svet tržaški je imel v ponedeljek svojo redno sejo v navzočnosti 33 svetovalcev s županom na čelu. — Vlado je zastopal baron Conrad. Prečitavši zapisnik poslednje seje zahteval je svetovalec Spadoni, naj se isti popravi tako, da se uvrsti tudi nek vsiklik svet. Nabergoja, katerega je on bil storil o priliki Benussijevega predloga glede dvojezičnih napisov v Istri. Takrat je namreč Nabergoj vsikliknil, da dvojezični napis nima kaj opraviti s Trstom, torej da je predlog Benussijev neumesten. Ker je pa posl. Nabergoj v državnem zboru solidarno postopal s svojimi slov. in hrv. kolegama v vprašanju dvojezičnih napisov ter je tudi član tuk. političnega društva, ki je odposlalo spomenico na ministerstvo,

naj se naredba o dvojezičnih napisih tudi na Trst raztegne, ni svet. Spadoni našel soglasja mej tedanjim Nabergojevim vsiklikom in njegovim postopanjem, event. postopanjem političnega društva, katerega kandidat je bil g. Nabergoj. Da Nabergoja dokaže kot nedoslednega svojemu tedanjemu vsikliku, zahteval je, naj se dotični vsiklik v zapisnik uvrsti, kar se je tudi storilo. Po raznih priobčilih in prečitanih zahvalah isterskih županov za sprejem 2. t. m. vstal je zopet svet. Spadoni ter napravil nekako zgodovinsko analogijo med letom 1090, — t. j. kadar so, po zgodovini italijanskih učenjakov, pri Rišnju v Istri, Italijani protestovali proti doseljivanju Slovanov v Istro — in med 2. novembrom tek. leta, ko so isterski župani v Trstu, protestovali proti dvojezičnim napisom. Slednjič je predložil neki predlog, katerega je večina sprejela, naj mestna delegacija stori potrebno, kako da se ovekoveči ta zgodovinski (!?) dogodek. (Galerija je ta predlog burno odobraval, električna luč v dvorani je pa kot nalašč potemnela). Raskovič je interpeloval župana, zakaj ni dovolil vstopa v mestno dvorano izvestiteljem časopisov o priliki prihoda italijanskih isterskih županov. Župan se je izgovarjal, da je bilo smatrati dotični shod kot popolnoma privaten in da on ni s tem mislil ovirati svobode gospodov izvestiteljev. Raskovič se ni zadovoljil s tem odgovorom.

Prečital se je dopis avstrijskega plinskega društva, ki je prosilo, naj bi se tržaški mestni svet v maksimu izjavil o tem, ali bi mesto hotelo izročiti v najem plinskemu društvu mestno plinarno. Ta točka je dala povod dolgi debati in slednjič je bil sprejet predlog, naj se stvar izroči mestni deleciji v proučitev. Pri tej točki se je opazilo, da gospod Italijanom smrdi ta ponudba, ker je storjena od strani avstrijskega društva; ako bi bila pa storjena po kakem italijanskem društvu, gotovo bi bili ponudbo sprejeli. Prišlo je na dnevni red zopet vprašanje o vodi, ter sprejel se je predlog, naj se razpiše dne 28. februarja 1895 poslednji obrok za dopošiljanje načrtov ter da se istim ima pridjati vadij 100.000 gld., kakor tudi da se jeden načrt izroči veščakom v proučenje. — Sejo se odložili.

Po končani seji je do dvesto okoličanov nameravalo prirediti ovacijo Nabergoju, kateri pa se seje ni udeležil. Vkljub temu slišali so se vsikli: Živio Nabergoj itd. Italijani pa so upili: „Abasso i sciavi“ (dole s sužnji!)

Posegla je policija vmes ter nasprotnike razdvojila. Zaprla je pet Slovencev, mejtem nasprotnika niti jednega. Obsojajoč vsako demonstracijo, se čudimo gorečnosti e. kr. policije, ki dne 2. t. m. kakor tudi v ponedeljek ni imela povoda niti jednega Italijana zapreti, tako, da so jo italijanski časopisi — ki jo drugače v Trstu ne morejo niti videti — javno pohvalili njeno taktu postopanje. Seveda, „Živio“ je kaznjiv, „Eviva“ in „Abasso i sciavi“ pa dovoljen, ker so to besede uporabljali protektovani gospodje v Danteovem jeziku!

A Bog me je vender le hotel ohraniti. Ono izbljuvanje krvi olajšalo mi je bolečine. Mej tem so me prepeljali v gorenjo ječo in večja svitloba in zopetno sosedstvo z Orobonijem provzročilo je, da se mi je z nova priljubilo življenje.

(Dalje sledi)

Horatius redivivus.

(Šaljive podrobnosti iz potne torbe olimpskega potnika.)

(Dalje.)

„Jaz sem Quintus Horatius Flaccus po krvi in mesu“, ponovi ponosno Horacij.

„Častitam vam torej kot slavnemu pesniku, ker vedite, da so čula tudi moja ušesa marsikaj o vaši slavi.“

„Motite se, gospod, v osebah.“

„Ne, nikakor se ne motim. Spominjam se še dobro, kako nautušeno nam je govoril profesor v šoli o vaših proizvodih“, zatrjuje učitelj navidezno resno.

„O mojih proizvodih? Je-li mogoče? — Moji spisi žive še dandanes? — Jih-li kdo umeje? Menim, da nikdo ne. Dandanes govorite ves drugačen jezik, nego mi nekdanj.“

„Kako nas pa vender razumete vi in še celo govorite po naše?“

„V Olimpu govorimo vse jezike. Občeval sem gori prav mnogo s slovenskimi veljaki, kakor s Trubarjem, Preširnom in sosebno pa z Vodnikom. Metelko in Kopitar poučevala sta me celó slovensko slovnico. Brati in pisati znam sicer le latinski in grškega toliko, kar mi ni še izpuhtelo po tisoč in toliko sto letih. — — — Toda, kaj sem hotel reči? — Gospod, zakaj imate pa one prozorne kolobarčke na očeh?“

„Kratkoviden sem.“

„Ha, rajni Appius Claudius bil je celo slep, a vender ni rabil one steklene pretvare. — Kako morete spat po noči z onim klekom na nosu?“

„Bog pomagaj, saj snamemo to raz nos po noči.“

„Hm — pri Merkurju — menil sem, da vam je priraščena ona stvar in da se ne more sneti.“

„Ej, motili ste se pa jako, slavni gospod. — Čakajte, snamem jih, pa jih poskusite nasaditi.“

„Ne, ne — pri vseh bogovih — le tega ne, prosim in rotim vas, tega ne. Kap me zadene, ako mi nasadite na nos ono pošast“, brani se Horacij v strahu; učitelj se mu pa smeje iz vsega srca, iz vse duše, najbolj pa iz vsega grla.

„A rad bi vedel še nekaj. — Kam ste pa skrili one paglavce, ki so pridirjali otodi semkaj?“

„Imam jih tu notri v šoli.“

„Kaj je to, šola? — Morda kraj, kamor zapirate mladino?“

„O nikakor ne, prijatelj. Šola je kraj, kjer se vzgaja mladina v raznih vedah in znanostih.“

„A, sedaj vem. Tudi nekdanj smo imeli nekaj enakega. — Prosim, bi mi-li dovolili, da bi vstopil in bil navzoč, kako boste učili?“

„Prosto vam, slavni Horacij.“

Oba vstopita v šolo. A kako se začudi Horacij, ko ugleda lepe klopi, v njih po redu sedeče dečke in deklice. Kaj pa še, ko pogleda okrog po stenah in zazre krasne slike. Oko mu je bilo kakor očarano. A kar se mu je zdelo najzanimivejše, ne po lepoti ali umetnostni dovršenosti, bilo je sveto razpelo. Ni mogel, da ne bi vprašal učitelja, kaj-li pomeni ono znamenje. — Učitelj pokliče najmanjšega paglavca ter mu veli, da razloži gospodu pomen one podobe.

„Oni na križu je Bog naš, Jezus Kristus, Sin božji, ki je prelil kri na križu, da bi nas rešil večnega pogubljenja“, odreže se modro deček in sede.

Čudovito pretresle so Horacija te besede, a sam ni vedel, zakaj. Zdelo se mu je, kakor bi se mu posulo velikansko poslopje, v katerem je že leta in leta živel v miru in zloznosti. Bilo mu je pri srcu, kakor bi mu bile uničene v hipu vse nadeje in vsi upi, kakor bi stopil iz črne teme takoj na močno razsvetljen kraj, kjer ga tako skelē oči, da ne more

Tržiški občinski odbor.

Iz Tržiča, 11. novembra.

III.

Ker ste bili tako prijazni, da zadnjega dopisa o naših volitvah niste v koš poslali, predrzmem se še nekaj prav zanimivih slučajev dodati. Nemec bi jih imenoval „Prachtexemplare von Wählern“. Tudi vam predobro znani Mallner je volil. Baron ima namreč pred Tržičem mali košček sveta, katerega rabi za les in od katerega plačuje en goldinar davka. In baron je kot inozemec dal Mallnerju volilno pooblastilo, dal mu to, česar sam nima. Pripeljal je tudi svojega zidarskega mojstra iz „Jeruzalema“, pristnega Italijana Madile-ta. Tudi ta je smel voliti — seveda vpricho c. kr. okr. glavarja; v formalnem oziru se res potem takem ne da kaj očitati volitvi. Zjutraj pred volitvijo pridrdra neka kočija v Križe. Lenčar Prezove, ki vsled bolezni že dalje časa ni bil v cerkvi, mora iti volit, kajti on v Tržiču na „placu“ vsako soboto prodaja svoje črepinje; zato ima v Tržiču volilno pravico.

Naj omenjam izmed mnogo tovarniških uradnikov inozemceev le Švicarja Häusermanna, ki tudi še ni avstrijski podanik. Ker se je poročil z neko Tržičanko posestnico, je po moji pameti tudi ona izgubila volilno pravico, a Häusermann je volil za oba. Bieger je žugal, da peki, ki ne bodo volili z magnati, ne bodo več rudokopom kruha prodajati smeli. Nekateri tovarnarji so žugali, da taki izgube zaslužek. Agitirali so na predvečer še ob 11. uri in budili ljudi. In kljub vsem tem nerednostim so magnatje le jednega odbornika v tretjem razredu dobili!

Dasi je v drugem razredu brzojavno poklicani volilec protipostavno volil, bili bi tudi v tem zmagali, ako bi se bilo sploh komu sanjalo, da bodo nasprotniki kaj takega ukrenili; kajti tu bi bil zoper magnate volil g. Ludv. Polak. A ker je bolan, in je bil zmage gotov (4 proti 3), se ni udeležil volitve. Palci ste mu odpadli, in omahnil je, ko mu naznanijo izid. Iz vsega tega je jasno kot sonce, da je tretji in drugi razred (toraj 8 odbornikov) in s tem večina v odboru „stranke rednosti“.

„Prvi voleči razdelek je volil skoraj jednoglasno“, in „volilo je razun davkarskih in sodnijskih uradnikov skoraj vse“, čitali smo v drugem dopisu iz Tržiča od dne 9. t. m. — Faktum! V št. 245. „Slov.“ bilo je pa čitati:

„Popolnoma nizko, nedostojno in nevredno je, posluževati se takega orodja, kot so se ga (namreč magnatje) in klicali poleg blatenja nekaterih poštenih in značajnih oseb na pomoč tudi take, ki se v vse vtikajo, kar jim prav nič mar ne gre, da bi tako ž njihovo pomočjo uradnike od prihodnje volitve izključili. Upamo, da se dotični gospodje ne bodo ostrašili dali.“ Toda ni čudno, ako so jih žuganja njihovega šefa, pravega „turškega paše“ res ostrašile. No in kedo bi ne strepetal pred strašnimi tiranskimi besedami: „Srdit sem bil (ich war empört), ker sem vaš podpis na rekuru čital.

prenašati. Nekaj časa ni vedel, kaj bi dejal. Slednjič je vendar spravil iz grla besede: „Toraj ne častite več Zena in drugih bogov?“

„Ha, kje je že vaš Zen, kje so že vaši lažibogovi!“ zasmeje se učitelj in za njim jamejo kehetati še otroci drug za drugim.

Horacija je vidno užalil ta smeh, a rekel ni ničesar. Obrnil se je, prijel za kljuko in šel urnih korakov ven, zunaj pa dalje po cesti. — Ni hodil dolgo, ko sreča štiri moža, nesoče nekaj pogrnjenega na nosilnici.

„No, našel sem vendar nekaj, kar me spominja nekdanjih naših šeg. Ravno tako so nosili pri nas sužnji svojega gospoda po mestu.“

Ta prizor vradostil ga je tako, da je zabil, kaj se mu je pripetilo ravnokar v šoli. Prijazno stopi k nosilec ter jih povpraša: „Možje, nosite-li gospoda svojega?“ Stoprav je izustil, zapazil je svinjsko uho gledajoče izpod zagrinjala. „No, tu sem jo pa zopet pogodil!“ vsklikne v strahu sam pri sebi. Res, ni se motil. — Nosilci jamejo se mu rogati na vse grlo in eden odgali zagrinjalo in slavnega Horacija doletela je redka čast zreti od obličja do obličja osmojenega — prešiča. Rudeč mimo ušes odide Horacij dalje in trdno sklene sam pri sebi, da bode odslej drugače krotil svojo radovednost.

(Dalje sledi.)

Upam, da se gospodje prihodnje volitve ne bote nič več udeležili. Ako bi pa kljub temu to storili, potem vam bom dal to čutiti (werde zu spüren geben).“ Zato nič posebnega, ako je „prvi voleči razdelek volil skoraj jednoglasno“, posebno, ker so tudi vsi trije častni tržani voliti pomagali.

Kateri pa so naši častni tržani? vprašali bote gotovo. Gorjanski baron je jeden, Lukmann in poštni vodja Pokorny drugi in tretji.

Zvegl in Lukmann sta bila od našega odbora izvoljena v zahvalo za velike zasluge, katere sta si za našo železnico pridobila (!) Pravi humbug naših tržnih očetov! Za vse imajo čas in smisel, le za to ne, kar je potrebno.

Jaz se v svoji porednosti predrzmem trditi, da so s tem le hoteli svojo stranko ukrepati. Nadejam se, da bode zloglasni baron Born tudi kmalu naš častni tržan. Ko bi pa gospod Pokorny vedel, kako je postal Tržičan, pa gotovo diplomu nazaj pošlje. Poslanca sta ga gotovo „tako malo napopala“. Odbornikov je pri nas s tremi virilisti (Mali, Gassner, Demberger) 15. Gospod Pokorny pa je postal častni tržan s 7 (reci: sedmimi) glasovi. Kako neki? Pri seji bilo je 11 odbornikov zbranih. Neki odbornik je iz hvaležnosti, da je v svojo hišo pošto dobil, nečega virilista naprosil, naj bi stavil predlog gledé imenovanja, češ jednoglasno bode g. Pokorny častnim tržanom imenovan, ker le njemu se ima trg za erarično pošto zahvaljevati (!?)

Izvolitev se pa ni tako gladko vršila, kakor se je preje zdelo; kajti izmed 11 navzočih so bili štirje neodvisni kontra.

Gospod vrednik! Toliko mi je še ležalo na srcu; zato prosim, nikar v koš s tem! Saj vam obljubljam, da vas sedaj ne bodem več nadlegoval z volitvami. Poročal vam bodem samo, kako se bode rekurz obnesel. K.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. novembra.

Volilna reforma. Nekateri časopisi zatrjujejo, da se ima te dni na vsak način odločiti vprašanje o volilni reformi. Ako se koalirane stranke ne udajo vladi, bode odstopila ali pa razpustila državni zbor. Poslednje bi bilo pač brezvpešno in brez vsakega pomena. Novi državni zbor bode blizu tak, kakor je sedanji, kajti vlada bode pri volitvah morala podpirati stranke, katere so sedaj v koaliciji. Te stranke se pa tudi po volitvah ne bodo mogle sporazumeti, ako se sedaj ne morejo. Razpust državnega zbora bi imel le pomen, ko bi vlada mislila na kako drugačno skupljenje strank, kar pa dvomimo.

„*Neue Freie Presse*“. Vsi židovski listi kričé na protisemite, ker so interpelovali v zbornici zaradi židovske „N. Fr. Presse“, o kateri se misli, da jo je podkupoval Stambolov. Menda se čutijo vsi prizadeti, kajti mnogi dobivajo podpore iz inozemstva. Mi smo se pri tej priliki spomnili nekega starega dogodka. O rusko-turški vojski in mirovnem sklepanju se je opazalo, da je prvi židovski list na Dunaju močno barvo menjal. Tedaj se je tudi govorilo, da je „N. Fr. Presse“ od Rusije podporo celo zahtevala, ali jo ni bila dobila. Ob enem je pa svojo pisavo močno uravnavala po interesih znane barona Hirscha, ki je s turškimi srečkami veliko ljudij opeharil. Seveda popolnoma se ni moglo pojasniti, kaj je tedaj vplivalo na pisavo dunajske „N. Fr. Pr.“.

Sankcija proticerkvenih predlog se vedno odlašá. Wekerle je bil na Dunaju, da bi pospešil sankcijo, pa menda ni ničesa opravil. Govorilo se je, da vlada odstopi, ako se pred začetkom budgetne debate ne potrdi civilni zakon. Sedaj se je pa budgetna debata začela, dasi nobena proticerkvenih predlog ni dobila vladarjevega potrjenja. Govori se, da se stališče sedanji vladi močno že maje. Potovanje Kossuthovo po deželi jej je omajalo zaupanje. V višjih krogih močno zamerijo Wekerlu, da ne naredi že konca košutovstvu. Wekerle pa tega storiti ne more, ker se deloma opira na skrajno levico v zbornici poslancev.

Csaky, bivši učni minister, kandiduje zopet za zbornico poslancev. Grof Csaky se je nadejal, da bode predsednik gospodski zbornici; ko pa to ni šlo, bode pa poskusil srečo svojo mej poslanci. Po ogerski ustavi se namreč smejo člani gospodske zbornice dati voliti v poslansko zbornico, samo potem toliko časa ne smejo gospodsko zbornico, dokler so po-

slanci. Csaky je menda spoznal, da v gospodski zbornici njegova beseda dosti ne velja, kajti pri magnatih ni zmisla za njegovo radikalno politiko. Csaky je začetnik proticerkvenih predlog. Njegov prihod v zbornico poslancev torej nič dobrega ne obeta, temveč le nove zmešnjave.

Rusija. Minister vnanih stvari Giers je naznanil velevladim, da se novi car vsekako hoče hoditi po stopinjah svojega očeta. Skrbel bode za blaginjo v notranjem, na zunaj pa gojiti mirno in odločno politiko svojega očeta. Gojila bode Rusija dobre odnose z vsemi državami, spoštovala bode pravico, kajti v pravičnem redu vidi najboljšo jamstvo za mir. To pismo se pač ne sme tako tolmačiti, da se tudi v notranji politiki nič ne premeni. Razglas na Fince že kaže, da je novi vladar nekoliko drugačnega duha, kakor je bil oče njegov, pod katerim se je vedno krčila finska samostojnost in se je vidno bližal čas, da Finska postane navadna gubernija.

Rusija in Francija. Nenavadno so Francozi pokazali svoje sožalje za pokojnega ruskega carja. Samih sožalnih brzojavk odposlali so novemu carju nad 27.000. Francoski listi skoro brez izjeme so se kar skušali, kedo bi bolje proslavil zasluge pokojnega carja in so v tem prekosili ruske. Seveda temu žalovanju so povod le politični oziri. Radi bi novega carja pridobili za Francijo. Če se jim to posreči še ni tako gotovo. Pri ruskem dvoru je nemški vpliv velik in ga bode nova carica še povečala. Tudi pod Aleksandrom III. ta vpliv ni bil nikdar popolnoma izginil. Časopis „Grazhdanin“, kateri ima zvezo z ruskimi dvornimi krogi, ni bil nikdar posebno naidušen za Francoze. Malo pred carjevo smrtjo je ta list delal razlike mej Parizom in Berlinom. V Berlinu so principi in princezinje molili za ozdravljenje carja, v Franciji so pa poslali le ministri svoje zastopnike k božji službi, ki je bila v ta namen.

Bolni mož. Pod tem imenom smo bili navajeni razumevati Turčijo. Poslednji dogodki v Aziji so pa pokazali, da ta naslov se tudi prilega Kitaju. Dasi ima Kitaj blizu 400 milijonov ljudij, vendar se ni mogel upirati Japoncem. Kitajska vojna je popolnoma desorganizovana. Pri Port Arthuru so baje vsi častniki z generali vred na neko ladijo pobegnili, predno se je dobro začel boj. Vojaki brez vodij se seveda potem niso mogli ustavljati. Vse kaže, da na kako prerojenje Kitaja še misliti ni. Kitajska država se bode pa še nekaj časa držala, ker jo bodo podpirale razne vlasti, da se bode tako odlašal boj za njeno dedščino.

Socijalne stvari.

S slovenskih Karavank.

(Konec.)

Se jeden pogled na „Maslendor“, kjer bode bajé svojo nervoznost zdravil baron „Putermileh v. Puterhof“ in potem jo uderem proti izhodu. „Odprite!“, zakričim nad vratarjem, ker ni me bila volja odpirati lése, ki dosedaj še nima pravice do svojega bivanja. Mož, ki je vaje berače in kmete nazaj poditi, a ne lése odpirati, bil je zelo nevoljen in je nekaj mrmral sam pri sebi, toda ker je tudi na mojem obrazu bral nevoljo, videl mogočno okovano gorjačo v roci, odprl je. No, in zakaj bi tudi nosil lepí in imenitni naslov Bornovega vratarja, ako bi ne mislil vrat odpirati.

Nervoznost torej misli zdraviti gospod baron tu, zabavati se z lovom, do katerega ima toliko veselja, in želi le, da bi živel s kmeti v miru in da bi bil popularen pri njih. Tako se je izrazil sam. Res lepe želje. Dobro! Zoper nervoznost ni boljšega kraja. Tudi ne zavidamo ga mu ne, saj mi Slovenci smo gostoljuben narod in poštenega tujca tudi spoštujemo. Toda če bode tako postopal, pri nas niti svoje nervoznosti ne bode ozdravil, niti ne bode živel v miru, niti ne more popularnosti zahtevati. In Bog se usmili! Čemu mu je treba za zabavo toliko sveta? Čemu steza svoje roke še po novih planinah in kmetijah? Če je res njegov namen to, organizuje naj svoje služabništvo, postopa naj drugače, kakor je dosedaj. Seveda mi ostanemo neverni Tomaži pri svojem prepričanju, in tako prepričanje želimo vsem kmetom, še bolj pa Bornovcem. Naj bi se jim odprle oči!

Dragi bralec, ki si me spremljal vso to dolgo in težavno, večkrat tudi dolgočasno pot, hvala ti! Stopiva še k „grofu Radeckemu“, da se prav dobro okrepeva z bržolami in kupico „matere bržanke“. Kvintesenca bržol sta poleg bravine petršil in čebula. Tudi najina pastirja je „tenstana“ z neizogib-

nim „petršilčkom“ in pravo „židovsko čebulo“. Zakaj bi je ne smela „tržiške bržole“ imenovati?

Do Sluga greva peš, ker veš, da se po trgu iz znanih vzrokov bojim peljati. Mimogredé oglašiva se v „k. k. Postallamtu“. Ta zanimiv napis dviga se sedaj na hiši nekdanjega poštarja kot mala odškodnina — za sedeže v poštnem vozu. Ondi pa se vsedeva v „Post Neumarktl“ in z Bogom, vi vrli Tržičani. Pa ne zamerite, da sem tudi po vašem „placu“ malo udrihnil.

Če ostanemo prijatelji, se bom s tem večjim veseljem lotil kronike vašega trga v preteklih letih, kako ste namreč imeli servitutne pravice za dobivanje oglja v sedaj Bornovem svetu, kako so pisane pravice kakor kafa zginile itd. Na kratko je povedal zgodovino vašo in rovtarsko g. A. Mallnerjev prednik z besedami:

„Ako bi bil jaz vedel, da se bode vse tako obrnilo in da bode mene tako odrinili, bilo bi se vse drugače za Rovtarje steklo.“

Imam tem več veselja v Tržič priti, ker postaja vedno bolj slovenski, in sicer v katoliškem duhu. — Postiljon je „odtrobil“, omnibus drdra po bolj gladki cesti, kot je tržiški trg, a mene prevzame zaspanec, ki me zaziblje v sanje: Visoko vrh planin vidim mogočno zastavo-trobojnico vihrati. Čuva jo četa krepkih planinskih sinov v svoji narodni noši. Kar se nečega dne približa več mož tudi z zastavo, na kateri je pa kavki podoben ptič s krivim kljunom in strašnimi roparskimi kremplji. Spremlja jih nekaj domačinov. Pregovarjajo in podkupujejo zveste čuvaje na vse načine k izdaji zastave. Med tem pa jih domačini, od katerih nikakor niso nevarnosti pričakovali, od zadej zgrabijo. Predno so se prav zavedli, popadali so jeden za drugim v — brezdnó, na nje pa jednako mrtvaškemu prtu trobojnica, a na njenem mestu dvigajo tujci svojo zastavo. Žalosten senj! Da bi se ne uresničil!

—ak—

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. novembra.

(Dvorni svetnik Šuklje) tedaj misijonari po Dolenjskem za Višnikarja, kakor poročamo na drugem mestu in pri tem zabavlja radikalcem. Če že mislijo res sklicati naši Narodovci kak volivni pripravljavni odbor napredne stranke pod psevdonimom »shoda zaupnih mož«, jim priporočamo naj pretresajo hkrati svoje razmerje s Šukljejem. Prepričani smo pa, da brez grofa Oerindurja ne bodo ničesar opravili. »Katoličan v srcu« in »konservativec na jeziku« dvorni svetnik Šuklje naj pa najde povsod vsaj jednega, ki se mu bo upal tudi v obraz povedati resnico.

(Niževavstrijski katoliški shod) je odposlal poklone sv. očetu in cesarju. Posebno lepo je pa pozdravil voditelja ogerskih katoličanov: Grofa Ferd. Zičija in grofa Esterhazija: „Stanovitnima borilcema za svobodo in pravice sv. cerkve in vestij, za podedovane temelje naše krščanske bratske države pošiljajo vdeleženci prvega dolenjevavstrijskega katoliškega shoda zahvalo in katoliški pozdrav. Krona sv. Stefana izidi v lepšem sijaju iz požrtovalnega boja prestolu najzvestejših borilcev.“

(O znani rabuki v Piranu) smo dobili od tam sledeče natančno poročilo: Italijani so grozovito postopali proti Slovencem. Vlomili so v prodajalnice in shrambe, iz kletij jim iztočili dobro črno vino, z duhovščino grdo ravnali in jo pregnali in celo noč zvonili z vsemi zvonovi stolne cerkve. Žandarmerijska in finančna straža, v mestecu nastavljeni, sta se morale preveliki sili vstajnikov umakniti v vojašnico. Takoj se je telegrafovalo po več žandarmerije in finančne straže. Vže drugi dan je prišlo 25 žandarmov in 20 finančnih stražnikov na pomoč v Piran, zajedno pa je tudi pripeljal vojni parnik „Büffel“ 2 stotniji vojakov 87. pešpolka iz Trsta. Sedaj se je napravil nekaj splošen mir, ki bode pa le tako dolgo trajal, dekler vojaki zopet ne odrinejo. Vojaki dobivajo vrhu svoje plače še naklado — kakor naravno; te stroške vsled povišanja bode morala trpeti mestna občina. Dne 5. t. m. ob štirih zjutraj je imenovani parnik prišel še z eno stotnijo v Piran, in sedaj se je pribila tista tabla c. kr. okrajnega sodišča, ko so asistirale temu činu tri stotnije in žandarmerija. Sedaj je pred njo stalna straža. Kedor se temu kraju bliža s sovraznimi nameni, tega koj primejo in ga prepeljejo z vojnim parnikom v Trst. — Piranci videvši žalostni konec svoje prevelike navdušenosti, razobesili so sedaj

naenkrat iz žalosti črna bandera. Tudi na ladijah so istotako storili. Ali to žalovanje se jim je takoj telegrafčno prepovedalo z Dunaja, in Italijani so zopet zvlili svoje črne prapore. Le gospem je ta nesreča segla globoko do srca; one še sedaj nosijo črno obleko. Dan na dan še žandarmerija aretira nemirneže, posebno po noči; ti gredo potem neprostovoljno z vojnim parnikom v Trst, kjer jim v via Tigor predstavijo le kruha in vode. Naposled pridejo že še povzročitelji nemirú in kolovodje na vrsto.

(Imenovanje.) Učitelj meščanske šole v Šibeniku v Dalmaciji, gosp. Karol Žagar, imenovan je provizoričnim nadučiteljem na ženskem učiteljsišču v Dubrovniku.

(Zgradbena dela) na desnem bregu Ljubljane pri Fažinah se bodo po potrjenem načrtu prihodnje leto pričela. Troški so proračunjeni na 5600 gld.

(V Postojni) je vročinska bolezen popolnoma prenehala.

(Sposobnostne učiteljske skušnje) bodo ta teden z dovoljenjem c. kr. deželnega šolskega sveta v tukajšnjem uršulinskem samostanu. Udeleževalo se jih bode 6 č. uršulink.

(Imenovanja pri pošti.) V tržiškem poštnem in brzojavnem okrožju so imenovani za poštne asistente: Al. Slavina, J. Baumgartner, Emil Bayer, E. Arming, E. Rechtsteiner, E. Donda, H. Petris, I. Grandis, R. Arming, I. Lazar, A. Wernig, R. Alessandro, I. Frank, P. Gilly in A. Hauff. Stavbenima pristavama sta imenovana: I. Stolf in Fr. Harrer; kontrolor v Beljaku je mirovljen.

(O sleparju Oehmu,) katerega je redarstvo zgrabilo včeraj zjutraj v Spodnji Šiški, poroča se nam še dodatno, da mu je pri teh sleparijah in goljufijah pomagala njega tovarišica Fani Furlan, rojena Ljubljanka, ki je ušla svojemu možu. Tudi njo zasleduje redarstvo.

(Ogenj.) Dne 11. novembra ob 8. uri začel je goreti veliki kozolec posestnika Jakoba Kimca v Rovtahu. Zgorel je do tal, le šest zidanih stebrov je ostalo. Kozolec je bil ves napolnjen s senom 300 centov, mnogo voz praproti, slame in do 60 mernikov fižola, ki je bil v štantih. Zgorelo je tudi 11 močnih vozov. Škode je nad 100 gld. Zažgala je najbrž hudobna roka. Posestnik je bil nekoliko zavarovan. Požar je bil strašen. Rešili so le dva voza in nekaj plugov in bran. Strah je bil velik. — Dne 10. t. m. po noči sta pogorela mlin in žaga Alojzija Lavrenčiča v Postojini. Škode je nad 7000 gld.

(C. kr. strokovna šola za lesno obrt.) C. kr. naučno ministerstvo je dovolilo, da se s 1. marcem 1895 na tukajšnji obrtni šoli vpelje praktični pouk za pletarstvo. Strokovnim učiteljem je imenovan Josip Baran iz Sobieslava na Češkem.

(Nove slovenske skladbe.) »Glasbena Matica je ravnokar izdala v drugi izdaji Foersterjev »Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmij«. Cena 1 gld. S tem bode gotovo mnogim glasbenikom vstreženo, ki so tolikanj že popraševali po »Vencu.«

(Nezanesljiva vest.) Slišali smo, da je po Trstu in drugod po Istri strogo prepovedano rabiti javno besedo evviva in sicer se dosedaj razteza ta prepoved samo na slovenski prevod te besede.

(Statistika.) Na celem svetu pomrje na leto, kakor je izračunil neki statistični list, 33 milijonov ljudi. Vsaki dan jih umrje 91.554, vsako uro 3730, vsako minuto 62, tedaj z vsacim srčnim udarcem umrje jeden človek. Povprečno živi človek 38 let. Jedna četrtnina ljudi umrje pred sedmim letom, polovica pa pred 17. letom. Od 10.000 ljudi samo jeden doživi 100 let, od 500 samo jeden 90 let, a od 100 samo jeden 60 let.

(Ravnopravnost na Mažarskem) Mažarska — brez Hrvatske — ima 15 milijonov prebivalcev in 417 poslancev v državnem zboru. Ker Mažarov ni več nego 7½ milijonov, bi morali imeti 209 poslancev, Rumuni (3 milijone) 83, Slovaki (2½ milijona) 71, in Nemci (2 milijona) 54 poslancev. V sedanji mažarski zbornici pa sedi 406 Mažarov in 11 Nemcev. Niti Slovakom, niti Rumunom Mažari tudi samo jednega zastopnika niso privoščili. Take ravnopravnosti pač ni na celem svetu, kakor med viteškimi Mažari!

(Javne dražbe surovih kož, usnja in strojiva v c. kr. skladiščih v Trstu.) Z mesecem decembrom 1894 počenši prirejale se bodo po londonskem načinu v c. kr. skladiščih v Trstu javne dražbe surovih kož, usnja in strojiva. Te dražbe vršile se bodo mesečno jedenkrat, in sicer vsako prvo sredo v me-

secu ob 9. uri dopoldne in se bodo po potrebi nadaljevale nasledne dni. Prva dražba bo dne 5. decembra 1894, ob 9. uri dopoldne v pritlični dvorani borznega posloplja v Trstu. Natančneje pove razglas, ki je vsakemu na vpogled tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Velika vročina v novembru.) Iz Sassare se poroča, da je sedaj na Sardinskem otoku taka vročina, kakor v poletju. Toploter kaže 37° C. Travniki in polja so sežgana, poljska dela praznujejo in živini manjka pitne vode.

(Ustrelil) se je v nedeljo po noči v Celoveu g. Alfonz Stefanelli pl. Preuterhof in Hohenmaur, c. in kr. nadporočnik tukajšnjega polka štev. 27 kralja Belgijcev. Povod so bajé velike denarne izgube.

Društva.

(Redno občno zborovanje) podružnice sv. Cirila in Metoda za Zatičino-Višnjogorost. Vid vršilo se bode v nedeljo dne 18. novembra 1894, ob 5. uri popoldne v gostilničnih prostorih „Julnice“ v Višnji Gori.

(Podružnični shodi na Koroškem.) Prihodnjo nedeljo dne 18. nov. zborujeta dve podružnici. Ona za Šteben ob Zili ima letni občni zbor pri Slugi v Št. Pavlu s sledečim vspešnim: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Razni govori. 3. Petje. 4. Volitev novega odbora. 5. Vpisovanje novih udov in plačevanje letnih doneskov. 6. Prosta zabava. — Podružnica za Pliberk in okolico ima pri Šoštarju v Globasnici shod po sledečem dnevnem redu: 1. Nagovor načelnikov. 2. Potovanje po sveti deželi in drugih jutrovnih krajih: mil g. prošt J. Ev. Marinič. 3. Trojna šola: č. g. Matej Germ. Naš vrli Gorotan, kakor tudi narodna dekleta razveseljevali bodo s svojim lepim petjem udeležence. Igralci bodo igrali veselo igro: Kje je meja. Ker je vspešni poučljiv in lep, zato se pričakuje obilne udeležbe.

(Javen shod) priredi »katol. polit. in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem« v nedeljo, dne 18. listopada t. l. v gostilni g. Val. Stangina, p. d. pri Mežnarju v Kotmari vasi, začetek ob 3. uri pop., po tem vspešni: 1. Pozdrav predsednika. 2. Kdo more in kako se more kmetu pomagati? 3. Važnost občinskih zastopov in na kaj je posebno paziti pri občinskih volitvah. 4. Kaj je šola in kakšna mora biti? 5. O sedanjem političnem položaju. 6. Slučajni nasveti in predlogi. Po zborovanju je prosta zabava, pri kateri bodo peli domači kotmirski pevci.

Telegrami.

Dolenje avstrijski katoliški shod.

Dunaj, 14. novembra. Skupni zbor katoliškega shoda je bil zopet nepopisno sijajen; navzoči so bili tudi kardinal Gruscha, škofa Rössler, Angerer, za predsedništvom na estradi so bila korporativno katoliška dijaška društva; mej njimi v krasnih trobojnicah na odličnem mestu „Danica“. Nuncij je bil zopet burno pozdravljen. Krasno so govorili Sylva-Tarouca, Pattai in P. Weiss. Lueger in Lichtenstein sta bila pri vstopu sprejeta z nepopisnimi ovacijami. Za Weissom je spregovoril kardinal Gruscha krasne prepričevalne besede pozivajoč na krščansko delo in očitvidno nanašajoč na včerajšnji govor Luegerja slavil krščanski pozdrav „Hvaljen bodi Jezus Kristus“, potem pa podelil papežev blagoslov klečečemu zboru. S tem je bil shod završen. Ob 10. uri se je pričel komers katoliškega dijaštva. Navzoč je bil i nuncij, vojaški škof mnogo državnih posl., izmed slovenskih Povše in Globočnik, zastopana so bila polnoštevilno dijaška društva „Danica“, „Norika“, „Avstria“ dunajska in inomoščanska „Karolina“ „Ferdinanda“ in „Unitas“. Predsedništvo je imela „Norika“, podpredsedstvo pa „Danica“. V imenu nuncija je nagovoril dijaštvo z navduševalnimi srčnimi besedami vojaški škof Belopotoczky Ebenhoch je slavil Luegerja mej nepopisnimi ovacijami. V imenu „Danice“ je govoril starešina dr. Susteršič pozivljajoč mej burnim odobravanjem k edinosti katoliško dijaštvo. „Danica“ je bila potem predmet vsestranskih prisrčnih ovacij; v pozni noči šele je bil završen presijajni komers.

Smrt ruskega carja.

Peterburg, 14. novembra. V kratkem pride semkaj neka poljska deputacija, da položi venec na carjevo krsto.

Peterburg, 14. novembra. Včeraj dopoldne ob 10. uri je došel semkaj vlak s carjevim truplom in je bil slovesen mrtvaški spreved v cerkev sv. Petra in Pavla.

Peterburg, 14. novembra. Car je podaril profesorju Saharinu dragoceno tobačnico s portretom pokojnega carja Aleksandra.

Pariz, 14. novembra. Zbornica poslancev je dovolila 120.000 frankov za zastopstvo Francije pri carjevem pogrebu.

Državni zbor.

Dunaj, 14. novembra. Brambeni odsek se je posvetoval o novem žandarmerijskem zakonu. Več govornikov je izrazilo žandarmeriji popolno priznanje. Deželnoobrambovski minister je razpravljaval bistvenejše določbe in nagibe, iz katerih se je predložil načrt zakona. Stroški bodo za okroglih 250.000 višji. Načrt se je v odseku vsprejel za podlago podrobni debati.

Dunaj, 14. novembra. V zbornici poslancev je danes odgovoril finančni minister na interpelacijo Steinwenderjevo, da specialno za Millstadt znanje slovenščine ni potrebno. Ker se je v razpisu tamošnje službe zemljemerca zahtevalo znanje obeh deželnih jezikov, ukazal je on finančnemu ravnateljstvu v Celovcu, da se dotično mesto na novo razpiše. Minister je pa pristavil, ko bi se z oddajo službe v Millstadtu, izpraznila kaka služba na Koroškem, zahtevalo se bode potrebno jezikovno znanje. Nadaljuje se razprava o okrajšanem postopanju pri obravnavanju civilnopravnega reda.

Velik vihar.

Lübeck, 14. novembra. Velik vikar je napravil na hišah mnogo škode. Hudo je poškodovan steber Marijine cerkve. Jeden mornar se je ponesrečil.

Hamburg, 14. novembra. Včeraj je tukaj grozen vihar podiral strehe in dimnike, pobijal okna in poškodoval mnogo manjših ladij. Odtrgal je velik parnik, katerega pa ni poškodoval. Koliko je škode vihar napravil drugod, ni znano, ker so brzojavne zveze pretrgane.

Bruselj, 13. novembra. Po vsej Belgiji je bil danes po noči strašen vihar. Brzojavne in telefonske zveze so skoraj popolnoma pretrgane. V Bruselju samem in v predkrajih napravil je vihar mnogo škode. Več hiš, ki so se še zidale, je podrl, več nasadov opustošil, mnogo ljudij ranil. V Athu je tri ljudi ubilo, ko se je podrla neko poslopje.

Vojska mej Kitajci in Japonci.

Washington, 14. novembra. Ko se je naznanilo Japoncem, da so Združene države pripravljene posredovati mej Kitajem in Japonom na kitajsko prošnjo, ako to tudi Japoncem ugaja, so poslednji zahtevali podrobna pojasnila o nameravanem posredovanju. Poslal se jim je obširen odgovor.

London, 14. novembra. Japonsko brodovje je včeraj rekognosciralo mej Čifuom in Vajhajvajem. 30.000 Japoncev je v Port Arthuru.

Dunaj, 14. novembra. Cesarica je prišla včeraj zvečer iz Welsa semkaj.

Dunaj, 14. novembra. Po vsem severnomemškem obrežju je razgrajal grozen vihar, ki je napravil mnogo škode. Tudi več ljudij se je ponesrečilo.

Pariz, 14. novembra. Poslane Boissy d'Anglas je interpeloval zaradi dogodkov na Madagaskaru. Minister vnanjih stvari je odgovoril, da se je misija odposlanca Le Myre de Villers-a ponesrečila. Bilo je tudi nekaj Francozov umorjenih. Madagaskarska vlada pa ni nikdar držala pogodbe. Prepis je bil neprestan. Francija se pa ne odreče svojim pravicam na Madagaskaru, katere priznava tudi Anglija, zato pa bode pomnožiti vojsko ondu, vlada od zbornice zahteva, da jej dovoli kredita 62 milijonov frankov, da pošlje na Madagaskar 15000 vojakov. Interpelant je zadovoljen s to izjavo interpelacijo umaknil in zbornica je izvolila odsek 12 članov, da se takoj posvetuje o vladni zahtevi.

Pariz, 14. novembra. Senat je vsprejel brez debate povišanje carine na posušeno grozdje.

Bruselj, 14. novembra. Včeraj sta se sešli belgijski zbornici. Vlada je predložila zbornici poslancev izjavo, katero je povodom carjeve smrti poslala v Peterburg. Socijalistični poslanci tej izjavi niso hoteli pritrditi.

Bruselj, 13. novembra. Ko so provincialni zastopi izvolili svoje zastopnike v senat, je v prvi belgijski zbornici 71 katoličanov, 29 liberalcev in 2 socijalista.

Madrid, 14. novembra. Zbornica je izvolila Vega di Armi z 223 glasi svojim predsednikom. Ministerski predsednik Sagasta je razvil vladni program in odgovornost, da še niso mogli skleniti trgovskih dogodb, izvažal na upiranje konservativcev.

London, 14. novembra. Pred nekim sodnjim poslopjem našli so bombo, katero je nekdo tja položil za šalo, kajti v njej ni bilo razstrelila.

London, 14. novembra. Kakor je izvedel „Standard“, se je mej Anglijo in Rusijo zastran Pamira sklenilo sporazumljenje. Meji ruskemu vplivu bodeta reki Murgab in Aksu, meji angleškega vpliva pa reki Pavjan in Sažan. Kraje mej temi mejami bodo vladali domači načelniki.

Novi Orleans, 14. novembra. Včeraj po noči je tukaj začelo goreti skladišče teksaspacifiške železnice in zgorelo 28.000 bal pavole namenjene za liverpoolske tovarne. Gotovo je, da je nekdo zažgal.

Tuji.

12. novembra.

Pri **Slonu**: Weiss, Graf z Dunaja. Glück iz Prage. — Fischer iz Budimpešte. — Maulwurf iz Barestelep-a. — Pirnat iz Zatišne. — Mayer iz Grada. — Ipavitz iz Zagreba. — Sajovic i Slavine. — Žagar z Rakeka. — Jerše Dobovca.

Pri **Mallu**: Schmidt, Cuttman, Krenn, Wagner, Weber z Dunaja. — Albrecht iz Bremen-a. — Pader z Reke. — Staudohar iz Karlova. — Pfefferer iz Josefstadt-a. — Schiek iz Iglave.

Pri **Južnem kolodvoru**: Lorzing, Fried z Dunaja. — Medved iz Mirne Peči. — Fonda iz Pulja. — Bianzani iz Planine.

Pri **avstrijskem caru**: Netz iz Solnograda. — Traunnikar, Paulin iz Št. Ruperta. — Gudenus iz Celja. — Rebol iz Novega Mesta.

Pri **bavarskem dvoru**: Prelesnik iz Stranj.

Tržne cene v Ljubljani

dné 14. novembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	6 50	Speh povojen, kgr.	64
Rež, „	5 10	Surovo maslo, „	70
Ječmen, „	5 20	Jajce, jedno „	3
Oves, „	5 50	Mleko, liter „	10
Ajda, „	7	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	5 50	Telečje „	64
Koruza, „	7 20	Svinjsko „	60
Krompir, „	2 42	Koštrunovo „	36
Leca, hktl. „	10	Piščanec „	40
Grah, „	10	Golob „	15
Fizol, „	9	Seno, 100 kgr. „	1 96
Mašlo, kgr. „	92	Slama, 100 „	1 70
Mast, „	66	Drva trda, 4 kub. m.	7
Speh svež, „	56	„ mehka, 4 „	5

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
Opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	735.7	8.6	sl. jzap.	oblačno	2.50
13. u. pop.	735.7	13.8	sl. jug	„	dež
9. u. zveč.	736.2	12.2	sl. jzap.	„	„
Srednja temperatura 11.5°, za 7.4° pod normalom.					

Eksekutivne dražbe.

Neže Erlach iz Rateš zemljišča (1138 gld.) s pritliklami (97 gld.) dné 12. dec. 1894 in 12. januarja 1895 v Kranjski Gori.

Ant. Robeta iz Dolža (terjatev 4 gld.) posestvo s pritliklino (521 gld. in 90 gld.) dné 12. dec. 1894 in 15. januarja 1895 v Novem Mestu.

Jos. Hočevanja iz Brezovice (terjatev 3 gld. 76 kr.) posestvo (1115 gld.) dné 12. dec. 1894 in 16. jan. 1895 v Novem Mestu.

Fr. Baharja iz Dol. Kronovega (terjatev 111 gld. 56 kr.) posestvo (142 gld.) dné 13. dec. 1894 in 17. jan. 1895 v Novem Mestu.

Fr. Kosa iz Žabje Vasi (terjatev 41 gld. 5 kr.) posestvo (500 gld.) dné 18. dec. (druga) v Novem Mestu.

Franca, Franje in Ivana Deželana iz Vel. Brusnice (terjatev 32 gld. in 4 gld. 50 kr.) zemljišči (325 gld. in 95 gld.) dné 11. dec. 1894 in 11. jan. 1895 v Novem Mestu.

Mat. Stalcarja iz Mašlja (terjatev 344 gld.) posestvo (348 gld.) dné 14. dec. 1894 in 18. jan. 1895 v Novem Mestu.

Marije Stangel iz Nov. Vrha (terjatev 104 gld. 56 kr.) polovica posestva (175 gld.) dné 14. dec. 1894 in 15. januarja 1895 v Novem Mestu.

Vozni red

avstrijskih državnih železnico, veljaven od 1. oktobra 1894.

Prihajalni in odhajalni čas označen je v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Hebr, Karlove vare, Francove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje in v Novo Mesto.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Kočevje in v Novo Mesto.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnice, Curih, Genova, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje in v Novo Mesto.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Linca, Pontabla, Trbiža.

Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja in Novega Mesta.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Linca, Pontabla, Trbiža.

Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja in Novega Mesta.

Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja in Novega Mesta.

Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak z Dunaja preko Amstettena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik. „ 2. „ 05 „ popoldne „ „ „ 6. „ 50 „ zvečer „ „ „ 10. „ 10 „ zvečer „ „ „ (ta vlak le do konca oktobra meseca ob nedeljah.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. „ 11. „ 15 „ dopoldne „ „ „ 6. „ 20 „ zvečer „ „ „ 9. „ 55 „ zvečer „ „ „ (ta vlak le do konca oktobra meseca ob nedeljah.)

Kovertes firmo
Katoliška Tiskarna
po nizek ceni.

VI. zvezek:
POVESTI

ANDREJ KALAN

je izšel ter se dobiva komad po 20 kr., po pošti 23 kr. v „Katoliški Bukvarni“ in „Katol. Tiskarni“ v Ljubljani.

Dobé se še II., III., IV. in V. zvezek.

Deželno gledišče v Ljubljani.

St. 21.

Dr. pr. 607.

V četrtek dné 15. novembra 1894:

Prvikrat:

Poljub.

Prostonarodna opera v dveh dejanjih. Po pripovedi Karoline Světlé spisala Eliška Krásnohorská. Uglasbil B. Smetana. Preložil A. Funtek. Kapelnik g. prof. Fr. Gerbič. Režisér g. Jos. Noll.

Začetek točno ob polu 8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Prihodnja predstava bo v soboto 17. novembra.

Izvrstni novi 568 6

cvček,

Prosekar, Tirolec in druga vina, bavarsko črno pivo itd. priporoča po prav nizki ceni

Pavlinova Kranjska vinarna.

v Ljubljani, Slonove ulice 52.

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, ako se naroča po pošti.

Ubald pl. Trnkóczy

lekar zraven rotovža v Ljubljani

priporoča:

Kurjeočesno tinkturo.

Bolečine pomirljivo sredstvo pri kurjih očesih in pri trdi koži na nogi. Ima to prednost, da se s tinkturo kar s ščetko pomaže bolni del na nogi. — Stekleničica z rabilnim navodom in ščetko velja 40 kr., tucat 3 gld. 50 kr.

Cvet zoper trganje (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Marijaceleske kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucati 4 gld. 80 kr.

Planinski zeliščni ali prsni sirop za odraslene in otroke; raztvarja sliz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Odvajalne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri zabasanju, in skaženi želodec. — Skatulja 21 kr., 1 zavojček s 6 skatuljami velja 1 gld. 5 kr.

V zalogi so vsi medicinično-farmaceutični preparati, posebnosti itd., dijetetična sredstva, homeopatična zdravila, medicinična mila, dišave itd. itd.,

katero razpošiljajo v vse kraje sveta

lekarniške tvrdke:

Ubald pl. Trnkóczy zraven rotovža v Ljubljani, Kranjsko. Viktor pl. Trnkóczy na Dunaju, Margarethen. Dr. Oton pl. Trnkóczy na Dunaju, Landstrasse. Julij pl. Trnkóczy na Dunaju, Josefstadt. Vendell pl. Trnkóczy v Gradcu, Štajersko. 292 27

Poštne pošiljave obratno.

Št. 23.805.

Ustanove.

572 3—2

Pri podpisnem magistratu podeliti je za tekoča leto sledeče ustanove:

1. Janez Bernardini-jevo v znesku . gld. 95—,
2. Jurij Thalmelner-jevo v znesku . gld. 86-26,
3. Jos. Jak. Schilling-ovo v znesku gld. 86-10,
4. Jan. Jost. Weber-jevo v znesku gld. 90-92,
5. Jan. Nik. Kraškovič-ovo v znesku gld. 79-80,
6. Jak. Ant. Fancoj-ovo v znesku . gld. 67-20,
7. Josip Feliks Sin-ovo v znesku . gld. 48-30,
8. II. Anton Raab-ovo v znesku . gld. 205—.

Za vse te ustanove vložiti je prošnje, opravljene s potrebnimi dokazili, vsaj

do 28. novembra 1894

pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat dež. stolnega mesta Ljubljane,

dné 1. novembra 1894.

China Serravallo z železom

neobhodno potreben oslabelim in prebolelim

Vzbujta slast do jedi, krepi živce, čisti kri.

- Srebrna svetinja:** XI. zdravniški kongres v Rimu 1894,
Zlata svetinja: Mejnarodna razstava v Benetkah 1894
Zlata svetinja: Mejnarodna razstava v Kielu 1894,
Zlata svetinja: Mejnarodna razstava v Amsterdamu.

Jako ga priporočajo zdravniške avtoritete, kakor dvorni svetnik profesor dr. baron Krafft-Ebing, profesor dr. vitez Mosetig-Moorhof, profesor dr. Schauta, prof. dr. Monti, profesor dr. Neusser, primarij dr. vitez Nicolich itd.

To odlično zdravilno, okrepčevalno sredstvo zaradi dobrega okusa jako radi uživajo otroci in ženske.

Prodaja se v steklenicah po pol litra in po litru v lekarnah.

Lekarna Serravallo v Trstu.

578 30—3

Razpošiljalnica zdravil na debelo. Ustanovljena 1848.

Glavno zalogo v Ljubljani ima: **Lekarna Piccoli** na Dunajski cesti, nadalje tudi **Mayr, Grečelj, Mardetschlaeger.**

Najvišje pismeno priznanje Nj. c. in kr. Visokosti prejasne gospé prestolonaslednice - vdove

nadvojvodinje Štefanije.

Kapljice za zobe

odlikovane

lekarne Piccoli, pri angelju v Ljubljani, Dunajska cesta.

Pavola napojena z nekaj kapljicami dne se v votel zob in in nahušji zobobol takoj pojenja.

588 10—1

Stekleničica 10 kr.

Št. 10577.

Razpis.

574 3—3

Izpraznena je

služba okrožnega zdravnika v Litiji.

Prosilci za to službo vložé naj svoje pravilno podprte prošnje

do 20. novembra t. l.

pri deželnem odboru kranjskem.

Deželni odbor kranjski,

v Ljubljani, dné 3. novembra 1894.

Dunajska borza.

Dné 14. novembra.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	"	10	"
Avstrijska zlata renta 4%	124	"	95	"
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	123	"	25	"
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	97	"	55	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1044	"	—	"
Kreditne delnice, 160 gld.	393	"	30	"
London vista	124	"	65	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61	"	07 ¹ / ₂	"
20 mark	12	"	23	"
20 frankov (napoleonor)	9	"	92 ¹ / ₂	"
Italijanski bankovci	46	"	10	"
C. kr. cekini	5	"	91	"

Dné 13. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150	gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	162	"	50	"
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	199	"	50	"
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97	"	75	"
Tisine srečke 4%, 100 gld.	143	"	70	"
Dunavske vravnave srečke 5%	131	"	—	"
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107	"	50	"
Posojilo goriskega mesta	—	"	—	"
4% kranjsko deželno posojilo	67	"	50	"
Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	98	"	70	"
Priporitne obveznice državne železnice	220	"	75	"
" južne železnice 3%	167	"	40	"
" južne železnice 5%	129	"	5	"
" dolenskih železnice 4%	98	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gld.	198	gld.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	141	"	50	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18	"	—	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	"	50	"
Salmove srečke, 40 gld.	69	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gld.	72	"	—	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50	"	—	"
Ljubljanske srečke	24	"	75	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	180	"	25	"
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3470	"	—	"
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	521	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	108	"	50	"
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	72	"	—	"
Montanska družba avstr. plan.	102	"	20	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	172	"	50	"
Papirnih rubljev 100	131	"	92 ¹ / ₂	"

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocaga obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.